

עשרה מאמרות שבחם נברא
העולם: ע"כ מההשומות.

ויבן כי אללים את הצלע אשר
לקח מן האדם וגוי. אמר רבי
שמעון, כתוב (איוב כח) אללים
הבין דרכיה והוא ידע את
מקוםמה. בפסוק הנה יש גוננים
רבים, אלא מה זה אללים הבין
דרך? כמו שהוא אמר ויבן כי
אללים את הצלע, זו תורה
שבעל פה שיש בה דרך, כמו
שנאמר (ישעה מט) הנומן בים דרך.
משמעות פה אללים הבין דרך.
והוא ידע את מקוםה, מי
מקוםמה? זו תורה שבכתב שיש
בה דעת. (דעת ותבונה חולכים אחריו), כי
אללים, שם מלא להתקין לה
כל, ועל זה נקרה חכמה
ונקרה בינה, משום שהיתה בשם
מלא - ה' אללים, בכל בשלמות
בשוני השמות.

את הצלע - זו אספקלרייה של
מאירה, כמו שנאמר (תהלים לה)
ובצלעיו שמחו ונאספו. אשר
לקח מן האדם - משום שהרי
מתורה שבכתב יצאה. לאשה -
להתקשר בשלחת של צד
שמאל, שהרי התורה מצד
הגבורה נתנה. לאשה - להיות
ash ה' קשורה באחד.

ויבאה אל האדם - משום של
צרכיה להמציא לבדה, אלא
להתכלל ולהתחבר בתורה
שבכתב. בין שהתחברה עמו,
הוא יזון אותה ויתקן אותה ויתפן
לה מה שאיריך, כיון מה שכתב
ואת הארץ, והרי בארנו. מפני
למךנו, שמי שמשיא את בתו,
עד שלא חbens לבעלת, אביה
ואמה מתקנים אותה ונותנים לה
כל מה שציריך. כיון שהתחברה
בבעלת, הוא יזון אותה ויתפן מה
מה שאיריך.

ארבע. גילה דיאחה אהבה אחוה שלום וריעות
עשרה בנגד עשרה מאמרות שבחן נברא
העולם. (עד כאן מההשומות)

ויבן כי אללים את הצלע אשר לקח מן
האדם וגוי. אמר רבי שמעון כתיב, (איוב
כח) אללים הבין דרכיה והוא ידע את מקוםה. אלא מה
האי קרא גונין סגיאין איתת ביה. אלא אמר ויבן כי
אללים הבין דרכיה. כמה דעת אמר ויבן כי
אללים את הצלע דא תורה שבבעל פה דעת
ביה דרך, כמה דעת אמר, (ישעה מט) הנומן בים
דרך, בגין כה אללים הבין דרך.

וזה ידע את מקוםה. מאן מקוםה, דא
תורה שבכתב דעתה בה דעת. (דעת ותבונה
בחד אלו) כי אללים שם מלא להתקין לה
בכל. ועל דא אתקריאת חכמה ואתקריאת
בינה. בגין דתורה בשם מלא כי אללים בכל
בשלימו בתורי שמן.

את הצלע דא אספקלרייה שלא נהרא כמה
דעת אמר, (תהלים לה) ובצלעיו שמן
ונאספו. אשר لكח מן האדם, בגין דהא
מתורה שבכתב נפקת. לאשה, לאותך שרא
בשלחו בא דستر שמאל, דהא אוריתא
מסטרא דגבורת אתייה בת. לאשה, למשהו (נ)
ע' א אש ה' קтир בחדא.

ויבאה אל האדם. בגין שלא בעיא
לאשתכח בלחותה אלא לאתכללא
ולאתחברה בתורה שבכתב. בין דעת חברה
בחדריה הוא יזון לה ויתקן לה ויתפן לה מה
דאצטראיך כיינו דכתיב ואת הארץ וקה
אוקימנא. מכאן אוילפנא מאן דאנסיב ברפתיה
עד לא תיעול לבעלת, אבוקה ואמה מתקני לה
ויבין לה כל מה דאצטראיך, בין דעת חברה
ביבעלת היא יזון לה והויא יתן לה מה דבעיא.